

Underbilag til bilag 14

INDENRIGSMINISTERIET

Den 22. april 1982.

Indenrigsministerens kommentarer til henvendelsen af 5. marts 1982 fra MEFA

Om baggrunden for, at indenrigsministeriet har undladt at forelægge lovforslaget i dets nuværende udformning for Foreningen af danske Medicinfabrikker (MEFA) til udtalelse, henvises til indenrigsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål 12.

Begrebet »forsynings sikkerhed« har efter indenrigsministeriets opfattelse flere aspekter. Når talen er om befolkningens lægemiddelforsyning, tænkes dels på, om der er rimelig let adgang til at købe eller få udleveret lægemidler (distributionsaspektet), dels på, om efterspurgte og relevante lægemidler er på markedet (produktionsaspektet).

Distributionsaspektet skal ikke kommenteres nærmere her.

Produktionsaspektet har flere dimensioner, bl.a. den, at det offentlige har en samfundsmæssig interesse i, at der kan fremstilles og markedsføres efterspurgte og for sygdomsbehandling relevante lægemidler, også selv om der ikke måtte være tilstrækkeligt økonomisk incitament til at markedsføre præparaterne. Udtrykt med andre ord: sundhedsmyndighederne har i et omfang, som ikke kan kvantificeres præcist, en pligt til at sikre, at der er et passende bredt lægemiddelsortiment tilgængeligt for sygdomsbehandling m.v. Det indgår heri også, at der i et rimeligt omfang bør være valgmuligheder.

En anden dimension af forsynings sikkerhedens produktionsmæssige aspekt har relation til beredskabsmæssige hensyn. Sådanne sikres dels ved at have lagre af færdige varer og dels ved at have adgang til råvarer, der kan færdigkonfektioneres. De beredskabsmæssige hensyn kan navnlig tilgodeses ved at »råde over« hjemlige (nationale) fremstillingsvirksomheder (produktionskapacitet), hvad enten sådanne er private, »koncessionerede« eller offentligt ejede.

De forsyningsmæssige hensyn taler således både for at opretholde eksisterende muligheder for lægemiddelfremstilling i Danmark og også for at opretholde kapacitet (apparat og personel) til fremstilling af lægemidler, som muligvis ikke alle er økonomisk attraktive, og i et vist omfang også til fremstilling af lægemidler til enkelte patienter.

Det er rigtigt – som også påpeget af MEFA – at frembringelse af råvarer til lægemiddelfremstilling ikke finder sted inden for apoteksproduktionen, der ej heller udvikler nye lægemidler.

Lovforslagets sigte er at fastlægge rammerne for den del af samfundets lægemiddelforsyning, som varetages af apotekerne, det vil dels sige den distributionsvirksomhed, som apotekerne skal varetage, jfr. lovforslagets § 12, dels den fremstillingsvirksomhed som apotekerne kan varetage, jfr. § 13 og kapitel 5. Hensynet til forsyningsaspektet tilsiger at opretholde eksisterende fremstillingskapacitet. Dette hensyn tilsiger videre, at også dansk medicinindustri har sådanne vilkår, at den kan opretholdes og udbygges og dermed bidrage også til lægemiddelforsyningen i Danmark. – Derudover har samfundet naturligvis interesse i, at der eksporteres.

Taget i meget bred forstand omfatter forsynings sikkerheden også forhold, som ikke er omfattet af lovforslaget om apoteksvirksomhed, og som ikke kan sikres gennem dette lovforslag, nemlig fremskaffelse af råvarer fra udlandet til lægemiddelfremstilling (af medicinindustrien eller apoteker) her i landet.

Til MEFAs bemærkninger om *lægemiddelforsyningens samfundsmæssige omkostninger* skal indenrigsministeriet indledningsvis erklære sig enig i, at apoteksproduktionen i dens nuværende udformning indtager en